

ΕΤΟΣ Ε'. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΥΡΥΡΙΚΗ ΑΡΙΘ. 230
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΙΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥΜΕΝΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 0
 Ἡ Διευθύνουσα τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἐβδὸς Σαυροκλήους, ἔπου τέως γινέσθαι Ἄσπιος Πάρος.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 10 Ἰουλίου 1883.

Νομιζομεν ὅτι δυνάμεθα πλέον ἀφόδως νὰ ψάλωμεν τὸ de profundis διὰ τὸ πέμπτον κέμμα· δύναται ὁ κ. Τρικούπης νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπουργῶν καὶ πρωθυπουργῶν, ἀλλ' ἡ μοναρχοτορία του, ἦν τόσον ὠρέχθη, ἀπτετέλεσθη πλήρης καὶ τελεία, τὸ δὲ κέμμα αὐτοῦ θέλει φέρει, ὀριστικῶς μεταμορφούμενον εἰς καθαρὸν προσωπικόν, ξηρότατον τὸ ὄνομα του μόνον.

Καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ συμβῆ ἄλλως εἰς τὸ κέμμα αὐτό. Γεννηθὲν ἐξ ὀλοκλήρου πολιτικῆς γενεῆς ραχιτικῆς κακοσχίμου, ἐξημεδλυμένης ἐκ παντοειδῶν αἰτίων, ἔφερον ἐν ἐαυτῷ ἐκείθεν τὰ σπέρματα ἀναποφεύκτου πνευματικῆς καὶ σωματικῆς δυσκρασίας, ἧτις ἐμελλε μίαν ἡμέραν νὰ κυριαρχήσῃ αὐτοῦ. Ἡ ἔμφυτος αὕτη παθολογικὴ κατάσταση, ἐνδοφ εὐρίσκειτο ἀκόμη εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς νεβητητέας, ὑπεκρύπτετο καὶ τὸ ἀφύει νὰ παρέχῃ ὄψιν ὑγιεῶς καὶ ροδαλοῦ παιδίου—καταστάντος τὸ enfant gate τῆς ἑλληνικῆς πολιτείας· ἀλλ' ἐφ' ὅσον προέβαινε εἰς ἡλικίαν, ἡ κληρονομικὴ προδιάθεσις, περὶ ἧς ὁμιλεῖ ἡ ὑγιεινὴ, ἐξεδηλοῦτο· ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἤρχισε νὰ ἐξογκοῦται· ἀλλ' ἦτο εὐκόλον καὶ εἰς ἐμπειρικὸν ἀκόμη νὰ διακρίνῃ ὅτι τοῦτο προήρχετο ἐκ πληθώρας τῶν ἐν αὐτῇ ὕδατων μορίων· τὸ σῶμα του ἤρχετο νὰ παχύνεται ὑπερμέτρως· ἀλλὰ δὲν ἦτο ἡ νευρώδης εὐρωστία ἀνδρὸς φυσιολογικῶς συμπεπληγμένου, ἦτο κενὴ ὑπερτροφία προύρου καὶ πληγμελοῦς ἀναπτύξεως μετὰ διαδιώσεως ἐν ἀκινήσει καὶ νοσηρῆ ἀμυσοφαίρα. Κατὰ μικρὸν δὲ καὶ ξένα στοιχεῖα ὑπεισήρχοντο εἰς αὐτὸ—οὐχὶ δὲ βεβαίως τὰ ὑγιέστερα—καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτήχυνσιν τῆς ἀποσυνθέσεώς του, ἧς τὰ σπουδαιότερα συμπτώματα π. ὁ πολλοῦ ἀναφανέντα ἐξέσπασαν προχθές.

Ἦδη δὲ τὸ μὲν περιλάλητον πέμπτον κέμμα ἀνίκα· εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ τὸ νεκροσκόπιον τῶν πολιτικῶν ζυφολόγων μέ-

νει δὲ ὁ κ. Τρικούπης μετὰ τὸ κέμμα του, ὡς ἐξ ἀρχῆς τὸ ἦν· νῆσι αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑπουργεῖόν του, χωρὶν, τάλαντευόμενον, ὑποκλίνον καὶ ἔτοιμον νὰ καταρραβῆ εἰς πᾶσαν ἀνέμου ριπήν, ἀλλὰ διατηρούμενον ἐπὶ διακράτους ἰσορροπίας, ὥστε νὰ δύναται τις νὰ παρῶδίσῃ περὶ τοῦ νεκροσκόπου αὐτοῦ τῶν στίχων τοῦ Παπαρρηγοπούλου ὅτι:

Ζῆ δυσουκοῦργητον ζῶην καὶ ἐμπέσον βακόνων
 Καὶ θνήσκαι· πριν ὁ βίος του ἀκόμη τελευτήσῃ.

IGNOTUS

ANEMOMΑΖΩΜΑΤΑ

Τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη καθ' ἕλκεν αὐτοῦ τὴν ζῶην ὑπῆρξε τὸ ἀνῆγμα τῆς Σφυγγῆς. Ἄλλοτε τετράτευεν, ἄλλοτε δίπουν καὶ ἄλλοτε τρίπουν· τὴν τελευταίαν ταύτην φάσιν ἀπέκτησε κατὰ τὰ γηρατεῖά του. Καὶ ἔμεινε ὁ ἀγέρωχος νικητὴς τοῦ Καραλή Δερβῶν μετὰ δύο σφίπας βακτηρίας— μετὰ τὸν Δουβέρδον καὶ μετὰ τὸν Κοντόσταυλον.

Ἐφυγαν τέλος πάντων ὁ Ράλλης καὶ ὁ Ρεῦθος.
 Καὶ τόρα ὅτε λείπουσιν ἀπὸ τοῦ ὑπουργεῖου τὰ δύο Ρ' ἐξ ἀνάγκης αὐτὸ θὰ μείνῃ τραυλόν.

Καὶ ἰδοὺ εἰρηγέται καὶ ἡ πραγμασεύρα ἀποχόρευσις τοῦ ἱστορικοῦ Μίχου.
 Ὁ πιαστὸς θυρωρὸς τοῦ Τρικουπικῆ Παράδεισου ἦτο ἡ

γελιδών ένδω έμενεν εις την θέσιν του σημείον ότι επεφύ-
ται ή καλοκαιρία μέλις ησάκνητην τρικυμίαν έπερχομένην.
έδραπέτευσε.

Σύγκροταξ έξουσιών περίεργος συνέση κατά τας ήμέρας
ταύτας έντός τών κόλπων της κυβερνήσεως, ως θετικώς διε-
δεβαίωσαν ήμεις. Τό ύπουργείον τών στρατιωτικών παρα-
κάλεσε τό ύπουργείον τών οικονομικών να διεξαγάγη ύπόθε-
σίν τινα της ύπηρεσίας τό ύπουργείον τών οικονομικών ήμέ-
λησε και πάλιν τό πρώτον ύπευθύμισε την ύπόθεσιν και πάλ-
ιν δέ τό δεύτερον δέν την έξετέλεσεν. Έπήλθεν ένεκεν τού-
του είδός τι φιλονεικίας και πλείετα έγγραφα άντηλλάγησαν,
δι' ών οι ύπουργοί τών οικονομικών και τών στρατιωτικών
έμέμφοντο αλληλους. Άλλά τό κωμικώτατον είνε ότι ήμέ-
τερα τά έγγραφα ύπέγραψεν έν και τό αυτό άτομον: ο κ.
Χαρίλαος Τρικούπης διδωμος ύπουργός τών οικονομικών και
στρατιωτικών. Ό κ. Τρικούπης περκαλάει και έμέμφετο έαυ-
τού. Τί άτελείωτος κωμωδία κατήντησε τό ύπουργείον του!

Η Παλιγγενεσία άμέσως μετά την έκδοσιν τών δη-
μοτικών έκλογών ήλλαξεν ύπηρεσιότητα. Είς έν τών τελευ-
ταίων δελτίων της έγγραφε:

«Γάλλος τις συμπολίτης μας . . .»

Έάν ο κ. Βευδέ έπιπέτε ποτε, ο μή γένοιτο, από του ά-
εροστάτου του μόνος αυτός θα ήδύνατο να παράσχη άκριβή
είκόνα του ύπουργείου κατά τας ήμέρας ταύτας.

Η δέ παρομοίωσις και ή σχέση του άεροστάτου και του
ύπουργείου μας είναι τόσο μάλλον έπιτυχής, όσο και τό τε-
λευταίον τουτο καθ' όλην την ζωήν του δέν έκαμνε άλλο τι
παρά να άεροστατή.

Έκλογικά παίγνια:

Τό άκρον άωτον του άυτοχθονισμού, όστις και έδώ σπου-
δαιον ρόλον έπαιξε κατά τας τελευταίας έκλογάς, έδειξαν οι
Πατρινοί έκλέξαντες διμαρχον ντόπιον μέχρι και αυτόν
του δνέματος.

Διμαρχος έν Πύλω έξελέγη ο κ. Τσι-κλητήρας: ύποθέτο-
μεν ότι θαλλάξη τόνομάτου τόρα όπου έπροβιβάσθη.

Τόρα με τας έκλογάς ανακαλύπτονται έν Έλλάδι, μάάλιστα
με τά τυπογραφικά λάθη τών έφημερίδων, δημοί, πόλεις και
χωρία, άς ούδ' έφανταζόμεθα καν ότι ύπάρχουν, τούλάχιστον
έδώ. Ούτως έγνωσθη δημοσ Μελίτης, όστις καλόν είνε να

τεθή υπό κήρυξιν, Corneville (Κερατέα) έν Λαυρέω, ήνί
γνωστόμεν έπερχοσάν μόνον έν τή μελοδράματι του Όφ-
φενμπαχ, αλλά της όποιας ή καμπάναις θα έκτόπησαν κατά
την λευκήν νύκτα της περασμένης Κυριακής ούχι δι-
έγγίσιως αλλά δι' άποτυχόντας, και άλλα τοιαύτα.

Μετά λύπης παρηκολούθησαμεν τό παρεμπέσον έπεισόδιον
της μεταξύ τών κ. κ. Φιλίμονος και Λεβίδου συμπλοκής έν
τό μέσφ της βιτάκτου θέρηης μεθ' ής διεξήχθησαν αί δημα-
ρεσίαι έν Άθήναις. Παρατηρούμεν, ότι ή έκ μέρος του κ. Λε-
βίδου αυθαίρετος και όχι άδυστηρως έκ του κειμένου εξαγο-
μένη έρμηνεία γραμμών, τινων έν τή Αίώνι δημοσιευθειών,
άπετέλει έν ώρα έκλογικού άγώνος έπλον άπηγορευμένον.
Τοιαύται σκηναί δέν τιμώσι: τά πολιτικά ήμών ήθη, όπως
φαίνονται ότι μορφούντα: από τινος. Είς τόν κ. Φιλίμονα,
τόν προδήλω μάλλον άδικηθέντα, δέν δυνάμεθα ν' άρνηθώμεν
έκφρασιν ειλικρινούς συμπαιθείας. Φρονούμεν δέ, ότι δύναται
τις να διαφωνή προς αυτόν έν πολλοίς, ως συνέβη πολλάς
εις τόν Άσμοδαίον, χωρίς ν' άρνηθή αυτόν τόν άξιοσέβα-
στον αυτού ιδιωτικών χαρακτήρα και τας προς την κοινωνίαν
ύπηρεσίας αυτού ως άρχαίου δημοσιογράφου, ού τας πεποι-
θήσεις ύπηρετούσι διακεκριμένη παιδεία και εύφυία.

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ.

Τελείωσε ή φούρια, ή άντάρα,
οι κόποι, οι ιδρώτες, τά τρεχάματα,
τά ζήτω, τά κρασιά και τά τσιγάρα
τά κόκκινα και πράσινα προγράμματα.

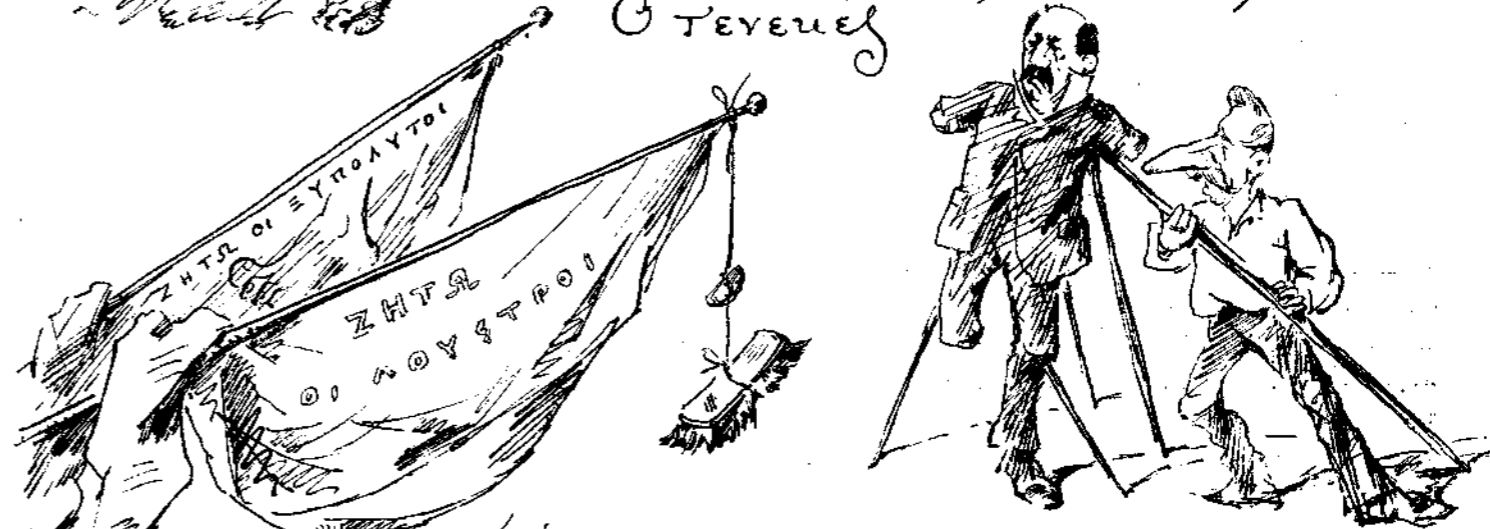
Έπαύσανε τά λόγια και τά γέλια,
οι έπαινοι και τ' άπειρα στοιχήματα,
κρυφθήκαν 'στά ύπόγεια τά βαρέλια
τελείωσαν και τά ψηφιομετρήματα.

Έπάψαν αι ίδίαι και αι σκέψεις,
τ' άγρυπνισμένα μάτια κοιμηθήκανε,
τελείωσαν αι τόσαι έπαισέψεις
και όλα τά σαλόνια έκλεισθήκανε.

Τελείωσαν οι τούρικοι καρδέες,
αι τόσαι ύποσχέσεις, τά πιστά,
και μένουνε μονάχα τενεκέδες,
καρένια έν δόξη κρημαστά.

Tariram.

ΦΡΑΟΜΑΣ

Επιγομιά έπιθήματα
+ θινών και Πιριμιώ

Εφαρμογή έπιγομίου νόμου

ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

συνέβη γεγονός εἰς ἐκαίνων, τὰ ὅποια ὑπὸ τὴν ἐπιπόλαιον αὐτῶν χροιάν, κρύπτουσι θαθεῖαν ἔννοϊαν. Αἱ Ἀθηναί, αἱ μετακισμμένα Ἀθηναί, αἱ κομώμεναι ὡς τοῦρκος πασᾶς καὶ διασκεδάζουσαι ὡς ἀθίγγανος, αἱ ἐνθουσιαζόμεναι ἀκαίρως καὶ σκεπτόμεναι ὅταν δὲν πρέπη, αἱ παχυνόμεναι ἐν τῇ κόνει καὶ τῇ ἀδιαφορίᾳ, αἱ Ἀθηναί, ὧν αἱ ἀπολαύσεις εἶνε γὰρ ἐνθρονίζονται καθ' ἑσπέραν ἐν τῇ βλακώδει περιοχῇ τῆς Ἐκθέσεως, μετὸν κίνδυνον νὰ πάθωσι χολέραν ἀσιατικὴν ἀπὸ τὰ παγωτὰ καὶ τὰ γλυκίσματα τῶν καφενείων καὶ τὴν βεβαίωτην νὰ δαρῶσιν ἐπὶ τῇ ἐλαχίστῃ διασταγῇ παρὰ τοῦ γαρσονίου, δι' ἃς μουσικὸς Ζεὺς εἶνε ὁ κ. Λαμπρούνας καὶ πνευματικὴ τροφή τὰ ἄρθρα τῶν ἑκατῶν ἡμερησίων τῆς—μαζὶ μετὰς διὰ τὰ δημοτικὰ—ἀπεφάσισαν μίαν ἡμέραν νὰ γελάσων, νὰ εὐθυμήσων· ἀλλ' εὐθύμησαν—καὶ δι' αὐτὸ τὰς συγχάρισμα—ὄχι τυχαίως, ἤλιθίως, ὡς συνειθίζουσι, ἀλλ' εὐφρῶς, εὐσχημῶς, ὑποκρύπτουσαι σοβαρὸν πολιτικὸν διδάγμα.

* *

Τὸ γελοῖον εἶνε τὸ δυνατότερον ὄπλον. Βλέπετε τὸν Ναπολέοντα καὶ ἀντικρὺ αὐτοῦ τὸν Ραμπελαί· ἀπέναντι τοῦ ὑπολοχαγοῦ τὸν αἰδεσιμώτατον εἰς μορφασμὸς τοῦ δευτέρου ἡμπερεὶ σχεδὸν νὰ ἐκμηδενίσῃ τὸν κρότον τῶν τηλεβίλων τοῦ πρώτου.

Πολλῷ μᾶλλον ἔταν γελωτοποιεῖς εἶνε ὁ λαὸς, ὅπότε ὁ μορφασμὸς λαμβάνει τὰς διαστάσεις νέφους καὶ ὁ καρχασιμὸς ἀνάλογον ἔχει τὸν κρότον τοῦ κερανοῦ.

* *

Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ λαὸς ἀπεφάσισε νὰ διασκεδάσῃ — le roi-peuple s' amuse —, ἐπιπολαίως συλλαβὴν τὴν ἀπόφασιν, ἀτελῶς ἐκτελέσας αὐτήν, ἀλλὰ κατρωθῶσας σὺν τῇ διασκεδάσει του καὶ νὰ διαπομπεύσῃ ἐν τῇ προσώπῃ τοῦ κωμικωτέρου τῶν ὑποψηφίων, ὑπὲρ οὗ ἐγένετο ἡ διαδίλωσις, τὴν ἐπιρροήν, τὴν ὅποιαν δύνανται νὰ ἐξασκήσουσι ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως μᾶς ἐκλογῆς αἱ ἐπιδεικτικαὶ διαδηλώσεις, οἷα γίνονται, καὶ ἰδίᾳ ἐφέτος.

* *

Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα κατὰ τῶν διαδηλώσεων· ἀλλὰ φρονούμεν ὅτι δὲν δύνανται, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν καμμίαν ἐπιρροήν ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἐκλογῆς, συρραπτόμεναι συνήθως ἐξ ἀργῶν, ἐκ περιέργων, ἐξ ἀδιαφόρων.

* *

Ἰπὸ τὴν ἐποψίν ταύτην ἢ ὑπὲρ τοῦ κ. Μενιδιάτου διαδίλωσις ἠδύνατο καὶ εἰκάζετο ὅτι θὰ ἦτο ἀνωτέρα πρῶτων ἐν τούτοις ἐξισούτο πρὸς τὰς ἄλλας κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν παρακολουθησάντων ψηφοφόρων, ὅστεροι δὲ ὡς πρὸς τὸ ποῖον τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ὁ πυρὴν αὐτῆς ἀπετελεῖτο ἐξ ὑγιεινῶν στοιχείων τῆς κοινωνίας, ἐξ εὐ ἡγμένης νεότητος, ἐκ δημοσιογράφων, ἐκ λογίων καὶ βιομηχάνων. Καὶ ὁπότεν διεβλήθη παρήγε τὴν ἐκπλήξιν, τὸ μεδίαιμα, τὴν σκέψιν, ὀγκουμένη ἀπαύστως καὶ κατανηθασα νὰ φθάσῃ καὶ μέχρις 700 ἀτόμων — καὶ ἂν ἦτο καὶ ὁ ὑποψήφιος παρών, βεβαίως θὰ ἔ-

φθονε τὰς 15000 τῆς ἡμερησίου, ἀποδεικνύουσα πόσον εὐκόλον εἶνε νὰ σχηματισθῇ μία διαδίλωσις, μετὰ τὰς φωνὰς τῆς, μετὰ τὴν σημαίαν τῆς, ἐπ' ἣς ἐκυμαίνοντο τὰ ἀπαραίτητα κομμύματα εἰς τὴν ἐπὶ προσφιλεστέρου τῆς κ. Μενιδιάτη μέρους τοῦ ἡμερησίου του, μετὰ τὰ παλαμάκια τῆς, ὅλοι μαζὶ, ραινομένη ἀπὸ τῶν ἐξαισίων τῆς ἑδοῦ Ἐριμοῦ διὰ τρυφερῶν χειρῶν ἀντὶ καὶ κωμικῆς, μετὰ κοινὴν ἔξιν κωλοφοροῦσαν εἰς ὅλα τὰ γένη· κομμύματα, κομμύματα, κομμύματα· καὶ μετὰ τὸν πρῶτον μὲν ὀπισθοχωρῶς αὐτοσχεδιασθέντα στίχον τοῦ μάρτυρος τῆς διαδηλώσεως

Κομμύτὲ ὀπισθοχώρησε...!

* *

Κωμικώτατον ἐπεισόδιον ἦσαν ὅταν συνήρτησε τὸν κ. Μελάν παρὰ τὴν Πλάκαν ἐκπληγέντα καὶ κινουόμενα τὴν κεφαλὴν πρὸ τοῦ θεάματος· μετὰ τῆς αὐτῆς δὲ κωμικῆς ἐκπλήξεως παρετρεῖτο καὶ παρ' ἄλλων σπουδαίων ἀνδρῶν, ἀποροῦντων πῶς τοῦτο τὸ ἀνέλπιστον.

* *

Ἄλλ' ὁ ὑποψήφιος παρὰ τὰς γενομένας ἐρεῦνας δὲν ἐφάνετο διαδίδθῃ δὲ κατέπειτα εἶχε κρατηθῆ ἐν τῇ ἀπυνομίᾳ πρὸς πρόληψιν λέγει παραχῶν!!

Ἡ παραδίωξις αὐτῆ τῶν συνταγματικῶν ἐθίμων διὰ τῆς δεσμεύσεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἐναντίον ρητῆς διατάξεως τοῦ θεμελιώδους νόμου, ὑποψηφίου δημάρχου, τοῦ οὐλοῦ ἢ ἀνακρίτου· εἶχε γίνεαι νομίμως, ἢ δὲ καὶ πῶς εἶχε ἤδη ἐκτελεθῆ καθ' ἑαυτοῦς τύπους ἐν τοῖς τόποις τῆς ψηφορίας, καὶ ὅστις δικαιοῦτατα δύνανται νὰ προβάλλῃ ὅτι ἂν ἦτο ἔξω θὰ ἐνήργει καὶ ἴσως ἐπέφεραν ἄλλοις τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, εἶνε σοβαρωτάτη καὶ κατ' οὐσίαν καὶ κατὰ τύπους ἀπέπειρα ἀνατροπῆς τῶν δικαιοῦτων τοῦ πολίτου καὶ ἐπέμβασις εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.

* *

Ὁ «Ἀσμοδαῖος» ὡς συ ταγματικὸς πολίτης καὶ δημότης τοῦ δήμου Ἀθηνῶν, ζητεῖ τὴν ΑΚΥΡΩΣΙΝ ἐκλογῆς τῆς ἐκλογῆς διὰ τὸν ἀνωτέρω κειθέντα λόγον, ἐπιφυλασσόμενος νὰ ὑποβάλλῃ καὶ καταλόγιως διὰ τῆς νομίμου ἑδοῦ ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τὰς ἐνστάσεις του. ΡΑΡ

Μεταῦριον Τρίτην οἱ ἑραστέρι τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς κολοῦνται εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» ὅπως παραστῶσιν εἰς τὴν πρώτην παράστασιν πρωτοτύπου ἔργου ἀρχαίας ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, τῆς γραφίδος τοῦ δοκίμου περὶ τὰ τριακτὰ κ. Π. Δ. Ζάνου. Εἶνε δὲ τοῦτο «τὸ μέλος τῆς Ἐριδος» ἰλαρῶς εἰς 2 μεγάλας πράξεις μετ' ἡρώτων, ἐν αἷς παραλαμβάνουσι πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ θεατοῦ αἱ φαιδραὶ ἀρχαία θεότητες μετὰ τὸν ἀσθεστον γέλωτά των, μετὰ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν των, μετὰ τὰ ἀνθρώπινα αὐτῶν πάθη καὶ τὰς ἀντιζηλίαις. Τὸ θέαμα προμηνύεται καὶ ὡς ἐκ τῆς ὑποθέσεως καὶ ὡς ἐκ τῆς διεξαγωγῆς γαργαλιστικώτατον.